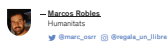

ASSAIG

La gravetat i la gràcia de la verge roja

La gravetat i la gràcia, traduït per primer cop al català, forma part de la nova col·lecció Biblioteca de Pensament, de l'Editorial Fragmenta

03/06/2021 [Fes-te subscriptor](#)

La gravetat és la força que empeny cada creatura a buscar tot allò que pot conservar-la o fer-la créixer i a exercir tot el poder de què és capaç. Únicament la gràcia ens permet escapar de la gravetat. La gravetat i la gràcia és una tria de fragments procedents dels quaderns manuscrits que **Simone Weil** (París 1905, Ashford 1943) va llegar a l'escriptor francès **Gustave Thibon** pocs mesos abans de la seva mort.

Simone Weil

L'Editorial Fragmenta publica el recull dels pensaments de **Simone Weil** per primer cop traduïts al català per a la nova col·lecció Biblioteca de Pensament Contemporani, dirigida pel filòsof **Juan Carlos Melich**. Aquesta col·lecció, que ja vam presentar [aquí](#), amirà acollint títols de filòsofs, antropòlegs, sociòlegs i altres humanistes, que siguin inèdits en català i que serveixin com a introducció al pensament d'autors de l'importància de **Rudolf Otto**, **Simone de Beauvoir** o **Hannah Arendt**. **Pau Matheu**, que està enllestint la seva tesi doctoral sobre el pensament de la filòsofa francesa, s'ha encarregat de la traducció d'aquesta obra.

Filòsofa, professora i sindicalista, la vida de Simone Weil té una gran influència en la conformació del seu pensament. Filla d'una família benestant d'origen jueu, el seu pensament té un accentuat caràcter cristià i platònic, amb contínues referències a la Bíblia, als escrits homèrics i a la mitologia de la Grècia antiga. Tot i la condició benestant de la seva família, la seva forta consciència social i l'empatia per la pobresa la van dur a integrar-se a la dura vida obrera del període d'entreguerres, sempre amb les mateixes condicions extremes de la resta d'obrers. El seu compromís amb els ideals anarquistes la van dur a allistar-se a la columna Durruti durant la Guerra Civil Espanyola. També va col·laborar amb la resistència francesa durant l'ocupació nazi. Quan va haver de fugir a Gran Bretanya, el seu compromís de no menjar més que qualsevol obrer de la resistència francesa, va fer empitjorar el seu estat de salut i va accelerar la seva mort, l'any 1943, a causa de la tuberculosi.

La gravetat i la gràcia es va publicar per primer cop l'any 1947, quatre anys després del decés de la filòsofa jueva, i va provocar una autèntica commoció a la intel·lectualitat europea. S'ha d'agrair la tasca de Gustave Thibon en dotar d'un ordre coherent a un recull de manuscrits on es mesclen reflexions filosòfiques amb anotacions quotidianes de pensaments íntims. El seu estil místic i transcendental, i la rarsa de les seves reflexions van fer que sovint fos acusada de patir un trastorn mental. El compromís indestructible amb els seus ideals i la seva mística cristiana la van portar a ser definida com una mena de "verge" roja. Ella, però, sempre es va definir simplement com a filòsofa i va expressar el seu pensament amb una complexa retòrica pública, que sovint es fa complicada de seguir, però que deixa un gran llegat de reflexions lúcides i perspectives singulars, un univers propi extremadament interessant.

Fes-te subscriptor de Núvol

Suma't al digital de cultura i gaudeix d'un munt d'avantatges

Participa en sortejos setmanals i guanya llibres

Rep la revista anual en paper

Accedeix a la Biblioteca del Núvol

Aconseguiràs descomptes culturals

Subscriu-t'hi ara!

[Pagaments i Previsions](#)
[Ajuda Núvol](#)

COMENTARIS

[» Inicia sessió per deixar un comentari](#)

TAMBÉ ET POT INTERESSAR

Parlem amb...
Maria Rodó-Zárate: "La interseccionalitat no transforma el món, el llegeix"
 — Alba Palau Centelles

Crítica
Ursula K. Le Guin lluita per la natura
 — Anna Carreres i Aubets

Crítica
Més bell que el silenci
 — Bernat Puigfobella

EN PORTADA

Índex
El meu cervell i jo
 — Carlota Rabio

Veu-ho aquí
Maria Llopis: "Ocultar el Picasso maltractador no fa bé a ningú"
 — Gerard E. Mur

Programament
Tarta Relena, Albert Pla i Nacho Vegas afinen veu per a l'(a)lphònica
 — Aigua Izquierdo

EL MÉS VIST

- 1 **Abans que fóssim catalans**
— Bernat Puigfobella
- 2 **Maria Llopis: "Ocultar el Picasso maltractador no fa bé a ningú"**
— Gerard E. Mur
- 3 **Fia't i no miris!**
— Carlomar
- 4 **La política de thriller psicològic (previsible)**
— Joan Burdeus
- 5 **Valentín Roma renova a La Virreina**
— Bernat Puigfobella